

॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 तदेवंसमरेपार्थवर्तमानेमहाभये ॥ भीमसेनं समासाद्यत्वांच पांडवकौरवाः ॥ २७ ॥ सवाजिरथमातंगान्मृत्युलोकमितोगताः ॥ तथासेनामुखे तत्र निहते पार्थ
 पांडवैः ॥ २८ ॥ भीष्मः प्रास्तुजदुग्राणि शरजालानि मारिष ॥ सचेदिकाशिपांचालान्कल्पान्मत्स्यके कथान् ॥ २९ ॥ शरैः प्रच्छाद्य निधनमनयत्परमास्त्रवित् ॥
 तस्य चापच्युतैर्बाणैः परदेहविदारणैः ॥ ३० ॥ पूर्णमाकाशमभवद्ब्रुवन्मपुंखैरजिह्वगैः ॥ हन्याद्रथसहस्राणि एकैकेनैव मुष्टिना ॥ ३१ ॥ लक्षनरद्विपान् हत्वा समेता
 न्समहाबलान् ॥ गत्या दशम्याते गत्वा जघ्नुर्वजिरथद्विपान् ॥ ३२ ॥ हित्वानवगतीर्दुष्टाः सवाणानाहवेत्यजन् ॥ दिनानि दशभीष्मेण निघ्नता तावकं बलं ॥ ३३ ॥
 शून्याः कृतारथोपस्थाहताश्च गजवाजिनः ॥ दर्शयित्वात्मनोरूपं रुद्रप्रेक्षसंमुदि ॥ ३४ ॥ पांडवानामनीकानि प्रगृह्यासौ व्यशातयत् ॥ विनिघ्नन्पृथिवीपा
 लांश्चेदिपांचालके कथान् ॥ ३५ ॥ अदहत्पांडवींसेनां रथाश्च गजसंकुलां ॥ मज्जंतमप्लवेमंदमुज्जिहीर्षुः सुयोधनं ॥ ३६ ॥ तथाचरंतं समरे तपंतमिव भास्करं
 पदातिकोटिसाहस्राः प्रवरायुधपाणयः ॥ ३७ ॥ नशेकुः स्तंजयाद्रुतैवान्ये महीक्षितः ॥ विचरंतं थातंतु संग्रामे जितकाशिनं ॥ ३८ ॥ सर्वोद्यमेन महता पांड
 वान्समभिद्रवत् ॥ सतु विद्राव्य समरे पांडवान् स्तंजयानपि ॥ ३९ ॥ एक एव रणे भीष्म एक वीरत्वमागतः ॥ तं शिखंडी समासाद्य त्वया गुप्तो महाव्रतं ॥ ४० ॥ जघ्ना
 नपुरुषव्याघ्रं शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ स एष पतितः शेतेशरतल्पे पितामहः ॥ ४१ ॥ त्वांप्राप्य पुरुषव्याघ्रं वृत्रः प्राप्येव वासवं ॥ द्रोणः पंचदिनान्युग्रो विधम्य रिपुवा
 हिनीं ॥ ४२ ॥ कृत्वा व्यूहमभेद्यं च पातयित्वा महारथान् ॥ जयद्रथस्य समरे कृत्वा रक्षां महारथः ॥ ४३ ॥ अंतकप्रतिमश्चोग्रात्रियुद्धेऽदहत्यजाः ॥ दग्ध्वा योधा
 ऊच्छरैर्वीरो भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ ४४ ॥ धृष्टद्युम्नं समासाद्य सगतः परमां गतिं ॥ यदिवाद्यभवान्युद्धे सतपुत्रमुखान्नथान् ॥ ४५ ॥ नावारयिष्यः संग्रामे नस्मद्रो
 णो व्यनक्ष्यत ॥ भवता तु बलं सर्वधार्तराष्ट्रस्य वारितं ॥ ४६ ॥ ततो द्रोणो हतो युद्धे पार्षतेन धनं जय ॥ एवं वाकोरणे कुर्यात्त्वदन्यः क्षत्रियो युधि ॥ ४७ ॥ यादृशं ते कृतं
 पार्थ जयद्रथबंधं प्रति ॥ निवार्यसेनां महतीं हत्वा शूरं श्वपार्थिवान् ॥ ४८ ॥ निहतः संधवो राजा त्वया स्त्रबलतेजसा ॥ आश्चर्यं सिंधुराजस्य बंधं जानंति पार्थिवाः
 ॥ ४९ ॥ अनाश्चर्यं हितत्वं तत्स्वं हि पार्थ महारथः ॥ त्वां हि प्राप्य रणे क्षत्रमेकाहादिति भारत ॥ ५० ॥

समर्थत्वांप्राप्य एकाहान् शयानं क्षत्रं युक्तं बलवत्तरमन्यं जानीयां क्षणेन नाशमपि पूर्णैकाहपथं तं स्थायित्वादिति भावसादृः ॥ ५० ॥